

רעפ 42211-10-24 - חאלד אבו מוסא נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 42211-10-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

העורר: חאלד אבו מוסא
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט ע' כהן) בעמ"ת
17186-10-24 מיום 18.10.2024

בשם העורר:

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. הבקשה נסובה על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט ע' כהן) בעמ"ת 17186-10-24 מיום 18.10.2024. בהחלטה זו נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט י' בן הרוש) מיום 10.09.2024, שניתנה במסגרת מ"ת 43018-08-24, בגדרה הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

3. הרקע העובדתי וטענות הצדדים פורטו באריכות על-ידי בתי המשפט דלמטה, בהחלטות האוחזות ביחד למעלה משלושים עמודים. משכך יוסבר בתמצית, כי נגד המבקש, ונאשם נוסף, הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע שורה של עבירות בצוותא: גניבת רכב, ניסיון גניבת רכב, הסתייעות ברכב לעבור עבירה, קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת מכשירי פריצה לרכב, נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום ושימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בכוונה להונות. לא למותר לציין כי למבקש עבר פלילי נכבד, הכולל שמונה הרשעות קודמות בין השנים 1998-2015 בעבירות רכוש ואלימות, לרבות כאלו הדומות לעבירות המיוחסות לו בתיק מושא הבקשה שלפניי. כמו כן, נגד המבקש ונאשם אחר מתנהל הליך נוסף, בגין חשד לגניבת רכב שהתרחשה ביום 19.02.2024. לא זו אף זו, במסגרת התיק הנוסף נקבעו

התנאים המגבילים אותם נטען שהעורר הפר בכתב האישום מושא עניינו.

4. הבקשה שלפניי ממוקדת בטענות נגד הראיות הלכאוריות שבבסיס כתב האישום. לדוגמה, נטען, כי לא די בראיות נסיבתיות באישום הראשון והשני, וכי היה צורך בראיות ברורות כדי לבסס תשתית לכאורית; כי נוכח טענותיו של המבקש בדבר תפיסה לא חוקית של ראיות ומעורבותו לא ניתן לבסס 'עדות שיטה' במקרה זה; וכי ביחס לחלק מהאישומים קיימת חולשה ראייתית. בנוסף נטען, כי בית משפט השלום שגה עת קבע כי בנסיבות העניין שום חלופה לא תיסקן.

דיון והכרעה

5. לאחר בחינת הבקשה ונימוקיה, מצאתי לדחותה מכוח סמכותי שבסעיף 53(א1)(2) לחוק המעצרים.

6. הלכה היא עמנו כי בקשת רשות לערור תינתן רק במקרים חריגים, בהם הבקשה מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או בנסיבות חריגות כדי למנוע עיוות דין חמור (בש"פ 3288/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (15.04.2024); בש"פ 1485/18 ורטס נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (08.03.2018)). מקרה זה לא בא בקהלם אותם מקרים חריגים. טענות המבקש נטועות בעניינו הפרטני, והן נסובות, רובן ככולן, על יישום הדין בנדון דידן. ייאמר מיד, כי החלטות בתי המשפט דלמטה מנומקות היטב, הן אינן קובעות כללים קטגוריים, ואין בגדרן משום שאלה משפטית עקרונית המצדיקה רשות לערור ב'גלגול שלישי'.

למען הסר ספק - ברי כי אין באמור לעיל כדי לחסום את דרכו של המבקש מלהגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו בהמשך, בכפוף לכל דין.

7. הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"ה (28 אוקטובר 2024).

ח
א
ל
ד
כ
ב
ו
ב
ש
ו
פ
ט